

§ 212

Vahingonkorvausvaatimus

HEL 2012-006055 T 03 01 00

Päätös

Terveyslautakunta päätti kohtuusyistä korvata ***** (jäljempänä hakija) maksettavaksi jääneet oikeudenkäyntikulut yhteensä 7773,95 euroa vahingonkorvausvaatimuksessa mainittune viivästyskorkoineen. Summaan sisältyvät vastapuolelta suoraan perittävät 954,43 euron kulut terveyslautakunta päätti korvata kuitenkin vain sillä edellytyksellä, että hakija siirtää saamisoikeuden Helsingin kaupungille.

Perustelut:

Vahingonkorvauslain 2 luvun 1 §:n mukaan joka tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttaa toiselle vahingon, on velvollinen korvaamaan sen, jollei siitä, mitä vahingonkorvauslaissa säädetään, muuta johdu.

Vahingonkorvausta voidaan sovittelaa, jos korvausvelvollisuus harkitaan kohtuuttoman raskaaksi ottaen huomioon vahingon aiheuttajan ja vahingon kärsineen varallisuusolot ja muut olosuhteet. Jos vahinko on aiheutettu tahallisesti, on kuitenkin täysi korvaus tuomittava, jollei erityisistä syistä harkita kohtuulliseksi alentaa korvausta.

Vahingonkorvauslain 3 luvun 1 §:n mukaan työnantaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka työntekijä virheellään tai laiminlyönnillään työssä aiheuttaa.

Vahingonkorvauslain 3 luvun 2 §:n mukaan julkisyhteisö on velvollinen korvaamaan julkista valtaa käytettäessä virheen tai laiminlyönnin johdosta aiheutuneen vahingon. Sama korvausvelvollisuus on muulla yhteisöllä, joka lain, asetuksen tai lakiin sisältyvän valtuutuksen perusteella hoitaa julkista tehtävää.

Edellä 1 momentissa säädetty vastuu yhteisöllä on kuitenkin vain, milloin toimen tai tehtävän suorittamiselle sen laatu ja tarkoitus huomioon ottaen kohtuudella asetettavia vaatimuksia ei ole noudatettu.

Vahingonkorvauslain 5 luvun 1 §:n mukaan vahingonkorvaus käsittää hyvityksen henkilö- ja esinevahingosta sekä vahingonkorvauslain 5 luvun 4 a ja 6 §:ssä säädettyin edellytyksin kärsimyksestä. Milloin vahinko on aiheutettu rangaistavaksi säädetyllä teolla tai julkista valtaa käytettäessä taikka milloin muissa tapauksissa on erittäin painavia syitä, käsittää vahingonkorvaus hyvityksen myös sellaisesta taloudellisesta vahingosta, joka ei ole yhteydessä henkilö- tai esinevahinkoon.

Oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 9 luvun 1 a §:n mukaan, jos syyttäjän syyte tai muu vaatimus hylätään, jätetään tutkimatta tai jää sillensä, valtio on vastaajan vaatimuksesta velvollinen korvaamaan vastaajan kohtuulliset oikeudenkäyntikulut. Korvaus maksetaan vasta, kun vastaajan syyllisyyttä koskeva kysymys on ratkaistu lainvoimaisesti. (31.3.2006/243).

Helsingin kaupunginhallitus on 17.6.1991 § 1320 kohdalla päättänyt oikeudenkäyntiavun antamisesta kaupungin palveluksessa oleville virantoimituksessa tai työssä sattuneiden tapausten johdosta.

Hallintokeskuksen oikeuspalveluiden lausunnon mukaan tämä hakija oli pyytänyt hallintokeskuksen oikeuspalveluilta oikeusapua asiassa.

Oikeuspalveluiden tulkinnan mukaan hakija ei ole ollut virantoimituksessa tai työtehtävissä ollessaan todistajana oikeudenkäynnissä, joten kaupunginhallituksen päätöksen mukaisia perusteita oikeudenkäyntiavun antamiseen ei ole ollut. Kaupunginlakimies päätti olla antamatta oikeudenkäyntiapua asiassa.

Hakijaan kohdistuneet syytteet on hylätty sekä käräjäoikeudessa että hovioikeudessa, mutta käräjäoikeus on määrännyt korvattavaksi vain kohtuullisena pitämänsä osan oikeudenkäyntikuluista. Tuomioistuinkäsittelyiden vuoksi hakijalle on aiheutunut oikeudenkäyntikuluja yhteensä 7773,95 euroa, joita ei ole hänelle korvattu mistään muualta.

Terveyskeskus ei sinällään ole vahingonkorvauslain perusteella korvausvelvollinen.

Hallintokeskuksen oikeuspalvelut toteaa lausunnossaan, että: "syytteiden hylkäämisen vuoksi voidaan pitää kohtuuttomana sitä, että hakija joutuisi pitämään oikeudenkäyntikulut vahinkonaan. Tästä syystä sekä yllä mainittu huomioon ottaen oikeuspalveluiden mielestä on olemassa kohtuusperuste korvata hakijan itsensä maksettavaksi jääneet oikeudenkäyntikulut, lukuun ottamatta vastapuolelta suoraan perittäviä 954,43 euron kuluja. Jos kuitenkin korvataan myös vastapuolen vastuulla olevat kulut, edellytyksenä on saamisoikeuden siirto kaupungille."

Ottaen huomioon, että hakija joutui ko. oikeudenkäynteihin, koska todisti työpaikalla tapahtuneista asioista ja koska häneen kohdistuneet syytteet on kokonaan hylätty ja oikeudenkäyntikuluja ei voida pitää kohtuuttomina, terveyslautakunta katsoo, että on kohtuutonta, että hakija joutuisi pitämään oikeudenkäyntikulut vahinkonaan. Terveyslautakunta päätti tämän takia kohtuusystistä korvata hakijalle maksettavaksi jääneet oikeudenkäyntikulut yhteensä 7773,95 euroa vahingonkorvausvaatimuksessa mainittune viivästyskorkoineen.

Asian luonteen vuoksi lienee lisäksi kohtuutonta että vastapuolelta suoraan perittävät 954,43 euron kulut jäisivät hakijan perittäväksi. Terveyslautakunta päätti tämän takia korvata myös hakijan vastapuolelta suoraan perittävät kustannukset, kuitenkin vain sillä edellytyksellä, että hakija siirtää saamisoikeuden Helsingin kaupungille.

Esittelijä

toimitusjohtaja
Matti Toivola

Lisätiedot

Joni Komulainen, hallintolakimies, puhelin: 310 69068

Liitteet

- 1 Vahingonkorvaushakemus
- 2 Lausunto koskien hakemusta oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta

Otteet

Ote

Asianomainen

Otteen liitteet

Oikaisuvaatimusohje,
terveyslautakunta

Päätösehdotus

Terveyslautakunta päättäneen kohtuusyistä korvata *****
(jäljempänä hakija) maksettavaksi jääneet oikeudenkäyntikulut yhteensä 7773,95 euroa vahingonkorvausvaatimuksessa mainittune viivästyskorkoineen. Summaan sisältyvät vastapuolelta suoraan perittävät 954,43 euron kulut terveyslautakunta päättäneen korvata kuitenkin vain sillä edellytyksellä, että hakija siirtää saamisoikeuden Helsingin kaupungille.

Perustelut:

Vahingonkorvauslain 2 luvun 1 §:n mukaan joka tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttaa toiselle vahingon, on velvollinen korvaamaan sen, jollei siitä, mitä vahingonkorvauslaissa säädetään, muuta johdu.

Vahingonkorvausta voidaan sovittelaa, jos korvausvelvollisuus harkitaan kohtuuttoman raskaaksi ottaen huomioon vahingon aiheuttajan ja vahingon kärsineen varallisuusolot ja muut olosuhteet. Jos vahinko on aiheutettu tahallisesti, on kuitenkin täysi korvaus tuomittava, jollei erityisistä syistä harkita kohtuulliseksi alentaa korvausta.

Vahingonkorvauslain 3 luvun 1 §:n mukaan työnantaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka työntekijä virheellään tai laiminlyönnillään työssä aiheuttaa.

Vahingonkorvauslain 3 luvun 2 §:n mukaan julkisyhteisö on velvollinen korvaamaan julkista valtaa käytettäessä virheen tai laiminlyönnin johdosta aiheutuneen vahingon. Sama korvausvelvollisuus on muulla yhteisöllä, joka lain, asetuksen tai lakiin sisältyvän valtuutuksen perusteella hoitaa julkista tehtävää.

Edellä 1 momentissa säädetty vastuu yhteisöllä on kuitenkin vain, milloin toimen tai tehtävän suorittamiselle sen laatu ja tarkoitus huomioon ottaen kohtuudella asetettavia vaatimuksia ei ole noudatettu.

Vahingonkorvauslain 5 luvun 1 §:n mukaan vahingonkorvaus käsittää hyvityksen henkilö- ja esinevahingosta sekä vahingonkorvauslain 5 luvun 4 a ja 6 §:ssä säädettyin edellytyksin kärsimyksestä. Milloin vahinko on aiheutettu rangaistavaksi säädetyllä teolla tai julkista valtaa käytettäessä taikka milloin muissa tapauksissa on erittäin painavia syitä, käsittää vahingonkorvaus hyvityksen myös sellaisesta taloudellisesta vahingosta, joka ei ole yhteydessä henkilö- tai esinevahinkoon.

Oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 9 luvun 1 a §:n mukaan, jos syyttäjän syyte tai muu vaatimus hylätään, jätetään tutkimatta tai jää sillensä, valtio on vastaajan vaatimuksesta velvollinen korvaamaan vastaajan kohtuulliset oikeudenkäyntikulut. Korvaus maksetaan vasta, kun vastaajan syyllisyyttä koskeva kysymys on ratkaistu lainvoimaisesti. (31.3.2006/243).

Helsingin kaupunginhallitus on 17.6.1991 § 1320 kohdalla päättänyt oikeudenkäyntiavun antamisesta kaupungin palveluksessa oleville virantoimituksessa tai työssä sattuneiden tapausten johdosta.

Hallintokeskuksen oikeuspalveluiden lausunnon mukaan tämä hakija oli pyytänyt hallintokeskuksen oikeuspalveluilta oikeusapua asiassa.

Oikeuspalveluiden tulkinnan mukaan hakija ei ole ollut virantoimituksessa tai työtehtävissä ollessaan todistajana oikeudenkäynnissä, joten kaupunginhallituksen päätöksen mukaisia perusteita oikeudenkäyntiavun antamiseen ei ole ollut. Kaupunginlakimies päätti olla antamatta oikeudenkäyntiapua asiassa.

Hakijaan kohdistuneet syytteet on hylätty sekä käräjäoikeudessa että hovioikeudessa, mutta käräjäoikeus on määrännyt korvattavaksi vain kohtuullisena pitämänsä osan oikeudenkäyntikuluista. Tuomioistuinkäsittelyiden vuoksi hakijalle on aiheutunut oikeudenkäyntikuluja yhteensä 7773,95 euroa, joita ei ole hänelle korvattu mistään muualta.

Terveyskeskus ei sinällään ole vahingonkorvauslain perusteella korvausvelvollinen.

Hallintokeskuksen oikeuspalvelut toteaa lausunnossaan, että:
"syytteiden hylkäämisen vuoksi voidaan pitää kohtuuttomana sitä, että hakija joutuisi pitämään oikeudenkäyntikulut vahinkonaan. Tästä syystä sekä yllä mainittu huomioon ottaen oikeuspalveluiden mielestä on olemassa kohtuuseruste korvata hakijan itsensä maksettavaksi jääneet oikeudenkäyntikulut, lukuun ottamatta vastapuolelta suoraan perittäviä 954,43 euron kuluja. Jos kuitenkin korvataan myös vastapuolen vastuulla olevat kulut, edellytyksenä on saamisoikeuden siirto kaupungille."

Ottaen huomioon, että hakija joutui ko. oikeudenkäynteihin, koska todisti työpaikalla tapahtuneista asioista ja koska häneen kohdistuneet syytteet on kokonaan hylätty ja oikeudenkäyntikuluja ei voida pitää kohtuuttomina, terveyslautakunta katsoo, että on kohtuutonta, että hakija joutuisi pitämään oikeudenkäyntikulut vahinkonaan. Terveyslautakunta päättäneen tämän takia kohtuusystä korvata hakijalle maksettavaksi jääneet oikeudenkäyntikulut yhteensä 7773,95 euroa vahingonkorvausvaatimuksessa mainittune viivästyskorkoineen.

Asian luonteen vuoksi lienee lisäksi kohtuutonta että vastapuolelta suoraan perittävät 954,43 euron kulut jäisivät hakijan perittäväksi. Terveyslautakunta päättäneen tämän takia korvata myös hakijan vastapuolelta suoraan perittävät kustannukset, kuitenkin vain sillä edellytyksellä, että hakija siirtää saamisoikeuden Helsingin kaupungille.

Esittelijä

Työntekijä on tehnyt esityslistan tämän asian liitteenä numero 1 olevan vahingonkorvausvaatimuksen oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Helsingin kaupungin palveluksessa oleva tämä hakija oli haastettu vastaamaan Helsingin käräjäoikeuteen perätöntä lausumaa tuomioistuimessa koskevaan asiaan.

Hakija on hankkinut AKAVA:n kautta asianajajan. Kotivakuutukseen kuuluva oikeusturvavakuutus ei ole kattanut asianajajan laskua, sillä kyseessä oli virallisen syyttäjän ajama asia, joka koski tahallista tekoa.

Käräjäoikeus hylkäsi hakijaa koskevat syytteet ja velvoitti valtion korvaamaan kohtuulliset oikeudenkäyntikulut. Valtion korvauksen suuruus oli 6636,80 euroa. Asianajajan lasku oli kuitenkin 11029,36 euroa, jolloin hakijan maksettavaksi jäi erotus 4392,56 euroa.

Vastapuoli valitti käräjäoikeuden tuomiosta hovioikeuteen, joka ei kuitenkaan muuttanut käräjäoikeuden tuomiota. Vastapuoli velvoitettiin korvaamaan hakijalle oikeudenkäyntikuluja hovioikeuden osalta 6362,89 euroa.

Hakijan asianajajan lasku hovioikeuskäsittelystä oli 8659,88 euroa. Näin ollen hänen maksettavakseen jäi erotus 2296,99 euroa. Vakuutusyhtiö korvasi vastapuolen maksettavaksi tuomitusta 6362,89 euron summasta 5408,46 euroa. Loppuosa 954,43 euroa jäi hakijan perittäväksi suoraan vastapuolelta.

Yllä mainittujen tuomioistuinkäsittelyiden vuoksi hakijalle on aiheutunut oikeudenkäyntikuluja yhteensä 7773,95 euroa, joita ei ole hänelle korvattu. Tätä summaa korkoineen hän pyytää terveyslautakuntaa korvaamaan.

Hallintokeskuksen oikeuspalvelut on antanut vahingonkorvausvaatimuksesta 1.6.2012 päivätyn lausunnon, joka on esityslistan tämän asian liitteenä numero 2.

Toimitusjohtajan kannanotto

Terveyslautakunnan päätöksen 16.12.2003, 258 §, mukaan vahingonkorvauksen myöntämisestä päättää terveyslautakunta silloin, kun kaupunki on terveyskeskusta koskevissa asioissa korvausvelvollinen tai vahingon korvaaminen katsotaan kohtuulliseksi ja korvattavaksi vaadittu vahinko on yli 2000 euroa.

Esittelijä

toimitusjohtaja
Matti Toivola

Lisätiedot

Joni Komulainen, hallintolakimies, puhelin: 310 69068

Liitteet

- 1 Vahingonkorvaushakemus
- 2 Lausunto koskien hakemusta oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta

Otteet

Ote
Asianomainen

Otteen liitteet
Oikaisuvaatimusohje,
terveyslautakunta

Tiedoksi

Oikeuspalvelut
Talpa

Päätöshistoria

Hallintokeskus Oikeuspalvelut 1.6.2012

HEL 2012-006055 T 03 01 00

Helsingin terveyslautakunta on pyytänyt oikeuspalveluilta lausuntoa otsikossa mainitusta asiasta.

Helsingin kaupungin palveluksessa oleva Eija Bärlund-Toivonen oli haastettu vastaamaan Helsingin käräjäoikeuteen perätöntä lausumaa tuomioistuimessa koskevaan asiaan. Hakija oli pyytänyt hallintokeskuksen oikeuspalveluilta oikeusapua asiassa.

Helsingin kaupunginhallitus on 17.6.1991 § 1320 kohdalla päättänyt oikeudenkäyntiavun antamisesta kaupungin palveluksessa oleville virantoimituksessa tai työssä sattuneiden tapausten johdosta. Hakija ei ole ollut virantoimituksessa tai työtehtävissä ollessaan todistajana oikeudenkäynnissä, joten kaupunginhallituksen päätöksen mukaisia perusteita oikeudenkäyntiavun antamiseen ei ole ollut. Kaupunginlakimies päätti olla antamatta oikeudenkäyntiapua asiassa.

Hakija on hankkinut AKAVA:n kautta asianajajan. Kotivakuutukseen kuuluva oikeusturvavakuutus ei ole kattanut asianajajan laskua, sillä kyseessä oli virallisen syyttäjän ajama asia, joka koski tahallista tekoa.

Käräjäoikeus hylkäsi hakijaa koskevat syytteet ja velvoitti valtion korvaamaan kohtuulliset oikeudenkäyntikulut. Valtion korvauksen suuruus oli 6636,80 euroa. Asianajajan lasku oli kuitenkin 11.029,36 euroa, jolloin hakijan maksettavaksi jäi erotus 4392,56 euroa.

Vastapuoli valitti käräjäoikeuden tuomiosta hovioikeuteen, joka ei kuitenkaan muuttanut käräjäoikeuden tuomiota. Vastapuoli velvoitettiin korvaamaan hakijalle oikeudenkäyntikuluja hovioikeuden osalta 6362,89 euroa. Hakijan asianajajan lasku hovioikeuskäsittelystä oli 8659,88 euroa. Näin ollen hänen maksettavakseen jäi erotus 2296,99 euroa. Vakuutusyhtiö korvasi vastapuolen maksettavaksi tuomitusta 6362,89 euron summasta 5408,46 euroa. Loppuosa 954,43 euroa jäi hakijan perittäväksi suoraan vastapuolelta.

Yllä mainittujen tuomioistuinkäsittelyiden vuoksi hakijalle on aiheutunut oikeudenkäyntikuluja yhteensä 7773,95 euroa, joita ei ole hänelle korvattu. Tätä summaa korkoineen hän pyytää terveyslautakuntaa korvaamaan.

Oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 9 luvun 1 a §:n mukaan valtion on korvattava vastaajan kohtuulliset oikeudenkäyntikulut, jos syyttäjän syyte lainvoimaisesti hylätään. Syytteet on hylätty sekä käräjäoikeudessa että hovioikeudessa, mutta käräjäoikeus on määrännyt korvattavaksi vain kohtuullisena pitämänsä osan oikeudenkäyntikuluista. Tällöin hakija on joutunut itse maksamaan loppuosan kuluista.

Helsingin kaupungin terveystoimen johtosäännön 6 §:n 11 kohdan mukaan terveyslautakunnan tehtävänä on, ellei toisin ole määrätty, myöntää vahingonkorvaus silloin, kun kaupunki on virastoa koskevissa asioissa korvausvelvollinen taikka vahingon korvaaminen katsotaan kohtuulliseksi sekä vahvistaa rajat, joiden mukaan viranhaltija myöntää vahingonkorvauksen.

Syytteiden hylkäämisen vuoksi voidaan pitää kohtuuttomana sitä, että hakija joutuisi pitämään oikeudenkäyntikulut vahinkonaan. Tästä syystä sekä yllä mainittu huomioon ottaen oikeuspalveluiden mielestä on olemassa kohtuusperuste korvata hakijan itsensä maksettavaksi jääneet oikeudenkäyntikulut, lukuun ottamatta vastapuolelta suoraan perittäviä 954,43 euron kuluja. Jos kuitenkin korvataan myös vastapuolen vastuulla olevat kulut, edellytyksenä on saamisoikeuden siirto kaupungille.

Lisätiedot

Koponen Mira, ma. asiamies, puhelin: 310 64694
mira.koponen(a)hel.fi
Sami Sarvilinna, kaupunginlakimies, puhelin: 310 64874
sami.sarvilinna(a)hel.fi